24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6532 — 3 ՅՈՒԼԻՍ 1907 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ 5 ՃԷՄԱԶԻ-ԻԼ-ԱԽԻՐ 1325 — 16 JUILLET 1907 — 24me année № 6532

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ„ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ 80 Պ.ՐՈ.
ԴԱՒԱՌԱՆՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ 105 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ 25 Ֆր.
ՓՈՂԱՅԱՁԱՐԻ ԾԱՆՕԹԸ ՄԻՍ ԿԸՊԱՏ

26 ճաս է դրամագլուխ փոխ
1 մեծ. ի հաշուի կ'ընդունուի

10 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ارە ولك
DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ԻՐԱՒԱԳԻՏԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՕՍՄ. ԵՒ ՕՏԱՐ ՀՈՒԱՏԱԿՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԺԱՌԱՆԳՈՒԹԵԱՆ ՕՐԻՆԱԿԱՆ ՏՐԱՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Ե.

Մեր նախորդ յօդուածը (6526 թիւ Արեւելքի) վերջացուցինք, ըսելով թէ հիմիկէն, պետական հողերու նկատմամբ՝ երկրի այսօրուան հայատակութեան տարբերութիւնը՝ անպատճառ արդելք է փոխանցման, ժառանգութեան իրաւունքի։ Օտարներու Հողատիրութեան Օրէնքը՝ օրինական այս տրամադրութիւնը չէ ջնջած, որովհետեւ, հողատիրութիւն և ժառանգութիւն իրարմէ բոլորովին անջատ բաներ են։ Ուստի, եթէ օսմ. հպատակ մը մեռնելով, հողատիրութեան նախնական պայմանագիրը, protocoleը տարաբգրած կառավարութեան մը հպատակ զաւակ մը ձգելու ըլլայ, մեռնողին հողը իր այս զաւկին չանցնիր։ Միայն թէ, յիշեալ protocoleին տրամադրութեանց համաձայն՝ հողի ու կալուածի մէջ եղող օտարհպատակները երբ մեռնելու ըլլան, իրենց կալուածները կը փոխանցուին իրենց օրինական ժառանգորդներուն, ինչպէս կը հասասատէ 1291 օգոստոս 24 Թուակիրը (Հ. Թ.) եւ զարքոսական չրջաբերականը։ Կ'արժէ յիշել ուրեմն թէ, մի միայն Մեծն Բրիտանիա, Ֆրանսա, Պէլճիքա, Շուէյտ, Աւստրիա, Տանըմարքա, Բրուսիա, Սպանիա, Յունաստան, Ռուսիա, Իտալիա, Հոլանտա, Մ. Նահանգները, Պարսկաստան և Բորդուկալ տարբգրած ըլլալով այդ protocoleը, օտարհպատակներէն մի՛ միայն այդ երկիրներուն հպատակներն են որ կը վայելեն կալուածատիրութեան իրաւունքը օսմ. երկիրներու մէջ։

Հպատակութիւններն տարբեր osmanlıպատակներ՝ փոխադարձ ժառանգութեան իրաւունք չեն վայելեր Թուրքիոյ մէջ. յիրաւի այս մասին Օրէնքին մէջ բացորոշ տրամադրութիւն մը չի տեսնուիր. սակայն, ծերին այնպէս կը պահանջէ. հետեւաբար եթէ հելլենահպատակ մը մեռնելով, աւտորիացի զաւակ մը ձգելու ըլլայ, իր կալուածները չի՛ քէ այս զաւկին, ա՛յլ ըստ օսմանեան օրէնքին բաբուի իրաւունք ունեցող օսմ. հպատակ ժառանգորդներուն կ'անցնին։ Իսկ եթէ այսպիսի ժառանգորդներ ալ չունենայ, ա՛յն ատեն կալուածները մանիլով կ'ըլլան։ Այսպէս, հպատակութեան տարբերութեան հետեւանքով մէկու մը չփոխանցուելու հողային բաժին մը, եթէ փոխանցում՝ ժառանգութեան իրաւունք վայելող անձեր գտնուին, առանց միչեւ կը բաժնուի, և մանիլով չերթար։ Այսինքն, եթէ օրինակի համար, մեռնող հելլենահպատակ մը երեք զաւակ ձգելով, ասոնցմէ մին օսմանեան հպատակ, երկրորդը հելլենահպատակ, իսկ երրորդն ալ անգլիական հպատակ գտնուի, իր կալուածներէն թէև բաժին չի հանուիր այս վերջի անգլիացի զաւակին, բայց ասոր բաժինն ալ մանիլով չերթար, այլ կէս առ կէս կը բաշխուի հելլենահպատակ և օսմանցի երկու զաւակներուն միջեւ։

Այս կէտերը յիշելէ վերջ, կը մնայ յայտնել թէ, կարգ մը բացառիկ պարագաներ ալ, ինչպէս նաւաբեկութեան, փլատակներու տակ մնալու և կամ հրդեհի հետեւանքով պատահած մահեր, կրնան արգելք ըլլալ փոխանցման և ժառանգութեան իրաւունքի։ Եթէ օրինակի համար հայր մը իր զաւակներէն մէկուն հետ միասին նաւաբեկութեան մը միջոցին խեղդուելով, չդիտցուի թէ ո՛վ աւելի առաջ մեռած է, ողջ մնացած զաւակները միայն կը տիրանան իրենց հօր ուներցած կալուածներուն, այսինքն մեռնող զաւակը կը զրկուի իր ժառանգական իրաւունքներէն, որով այս վերջինին ժառանգորդներն ալ — եթէ ձգած է — ո և է իրաւունք չեն կրնար պահանջել։ Եթէ այս մեռնող զաւակը իբր ժառանգորդ զաւակ մը ձգած է, այս զաւակը չկրնար ըսել թէ «մեծ հօրմէս հօրս ժառանգ կը մնայ այսինչ հողը կամ կալուածը, հետեւաբար ես ալ կը ժառանգեմ այս հողէն։»

Միեւնոյն ատեն, եթէ ժառանգութեան իրաւունք ունեցողներէն մին՝ ժառանգութիւնը արգիլող վերոյիշեալ պատճառներէն տարբեր պատճառներով զրկուի այդ իրաւունքներէն, այս անձին բաժինը մանիլով չերթալով, նմանապէս կը բաշխուի միւս ժառանգորդներուն միջեւ։

Մարդասպանութիւնը (Հղ. Օրէնքին 108 յօդ.ին և յաջորդներուն համեմատ, սպանուողին հողը՝ ծծրագործին և իր օժանդակին՝ մուիճ գաթիլին չի փոխանցուիր), ինչպէս բացատրուած է Հղ. Օրէնքին 112րդ յօդուածին մէջ, մէկէ աւելի զաւակներու ծնողաց ապրուստը, և այլ կրծայնին ու մանուկներ մանաւանդ բարի պարագաներ, հպատակութեան տարբերութեան ու այլ տարբերէն զատ յիշեալ պատճառները կը կանխեն։ Ուստի, եթէ հայր մը երեք զաւակ ունենայ, և այս զաւակներէն մին այդ հայրը սպաննելու ըլլայ, ծծրագործ զաւակը կը զրկուի իր ժառանգական իրաւունքներէն, և իր բաժինը մանիլով կը փոխանցուի իր միւս երկու եղբայրներուն, հաւասար համեմատութեամբ։

Հղ. Օրէնքին 111րդ յօդուածը կը տրամադրէ «առանց պաշտօնական արտօնութեան Օսմ. հպատակութիւնը ձգելով օտարահպատակ եղող անձի մը հողերը՝ օսմ. հպատակ և կամ օտարհպատակ զաւակներուն, թոռներուն, հօրը, մօրը, եղբայրներուն, ամուսնոյն, կնոջը չվոխանցուելով, իրենց վիճակին մէջ մանիլ կ'ըլլան, և ասոնցմէ դրուելով կը վաճառուին. բայց եթէ այդ անձը պաշտօնական արտօնութիւն ստանալէ յետոյ փոխած է իր հպատակութիւնը, այդ հողերը մանիլով չըլլալով իրեն կը մնան թէև, բայց այս պարագային ալ, այն երկրին որուն հպատակութիւնը ընդունած է՝ հողատիրութեան Օրէնքին կցուած մազպաթան, protocoleը պէտք է տարբգրած ըլլայ։»*

Բայց այս յօդուածն ալ Հղ. Օրէնքին 55րդ բաթիֆաթեալ յօդուածին ու յաջորդածին արտադրութեանց համեմատ սրբագրուած, ու միւս կողմէ ալ օտարպատասխանութեան կալուածատիրութեան իրաւունք չնորհող Օրէնքին Ա. յօդուածով, ինչպէս նաեւ օսմ. հպատակութեան օրէնքին Ե. և Զ. յօդուածներով բաթիֆուած ըլլալով, կ'արժէ այս մասին կարգ մը մանրամասնութիւններու մէջ մանել, 55րդ յօդուածին ուսումնասիրութիւնը մասնաւոր յօդուածի մը վերապահելով։

Օտարներու հողատիրութեան իրաւունք պարգեւող Օրէնքին այդ Ա. յօդուածին ամփոփումը սա՛ է «օտար պետութիւններու հպատակները՝ բացի Հիճազի հողերէն, օսմանեան միւս բոլոր երկիրներու մէջ օսմ. հպատակներու վայելած հողատիրութեան իրաւունքները կը վայելեն որոշ պայմաններու մէջ. անոնք որոնք նախապէս Օսմանցի ըլլալով ապա օտարահպատակ եղած են, մասնաւոր Օրէնքին տրամադրութեանց ենթակայ կը մնան։» Հպատակութեան Ե. և Զ. յօդուածներն ալ կ'ըսեն թէ, «պաշտօնական արտօնութեամբ օտարհպատակութեան մասն օսմ. հպատակները՝ իրենց հպատակութիւնը փոխած թուականէն սկսեալ օտարական անձնդեպքով, իրենց մասին ըստ այնմ գործադրութիւն կ'ընայ։» —«Օսմ. կառավարութիւնը կրնայ ըստ հանգոյն օսմ. հպատակութենէն վտարել՝ առանց պաշտօնական արտօնութեան օտար երկրի մը հպատակութեան, և կամ օտար երկրի մը դիւանագրական ծառայութեան մէջ մտնող օսմ. հպատակ մը։»

1300 տարուն Ռէպի իլ ախէրի 15ի Օրէնքին (արաբական Թուական) օսմ. հպատակութեան այդ Զ. յօդուածին հետ առնչութիւն ունեցող երեք յօդուածները հետեւեալներն են.

Յօդուած Ա.— «Նախապէս օսմ. հպատակ ըլլալով հանդերձ, օսմ. հպատակութեան օրէնքին հրատարակութենէն առաջ հպատակութիւնը փոխող, և իրենց այս փոփոխութիւնը՝ ըստ պայմանագրերու տրամադրութեանց, կայս. կառավարութեան կողմէ ճանչցուած անհատներ, ինչպէս նաեւ յիշեալ օրէնքին հրատարակութենէն վերջ այդ օրէնքին պահանջումներուն համաձայն հպատակութիւնին փոխող Օսմանցիներ, կը վայելեն՝ օտարներու կալուածատիրութեան իրաւունք չնորհող 1274 տարւոյ 7 Սէֆէր Թուակիր (արաբական տարի) Օրէնքին՝ մանաւանդ պարտականութիւններով չնորհած բոլոր իրաւունքները։»

Յօդ. Բ.— «Առանց պաշտօնական արտօնութիւն ստանալու հպատակութիւնին փոխած ըլլալուն համար Օսմ. կառավարութեան կողմէ իրենց օսմ. հպատակութիւնին ջնջուած անհատներ՝ օսմ. երկիրներու մէջ զարկ կը մնան կալուածատիրութեան և ժառանգութեան իրաւունքներէ»։

Յօդ. Գ.— «Նախորդ յօդուածին համաձայն կալուածատիրութեան և ժառանգութեան իրաւունքէն զարկ մնալիք անհատներու միւլք կալուածները՝ օսմ. հպատակ ժառանգորդներու միջեւ կը բաժնուին աճեարդ ինչիւրու նման. բայց ըստ Հղ. Օրէնքին 110 և 111րդ յօդուածներուն, յիշեալ անհատները՝ պետական (էմիրիյի) և վագֆ հողերու հանդէպ բաբուի իրաւունքէն զարկ ըլլալով, իրենց հպատակութեան փոփոխութենէն առաջ իրենց ձեռք անցուցած էմիրիյէ և վագֆ հողերն ալ իրենց ժառանգորդներուն չմնալով, մանիլով կ'երթան, և այս օրինական տրամադրութիւնը կը կիրարկուի իյնարէթիյնի միւսագգաճաք վճ միւսթաղըլլաթը վագֆիյէի համար ալ։»

Որով, վերջապէս, ինչպէս յիշեցինք, եթէ օսմ. հպատակ մը առանց պաշտօնական արտօնութեան փոխէ իր հպատակութիւնը, իր պետական և վագֆ հողերը մանիլով մնալով, միմիայն միւլք կալուածները կը փոխանցուին իր ժառանգորդներուն, հպատակութիւնը ընդունած երկիրը ըլլա՛յ usուրագած վերոյիշեալ protocoleը կամ ո՛չ։ Եթէ հպատակութեան փոփոխութիւնը պաշտօնական արտօնութեամբ տեղի ունեցած է, էմիրիյէ և վագֆ կալուածները իր օրինական ժառանգորդներուն կ'անցնին, այսինքն մանիլով չեն քլար, եթէ այն օտար երկիրը որուն հպատակութիւնը ընդունած է, օտրագրած է արդէն այդ protocoleը։

Ա. Տ. ՄԱՏԹԻՈՍԵԱՆ
(Թարգմանաբար)

ԲԵՐԱՅԻ (*)
Ա. Գ. ՎԱՐԺԱՐԱՆՆԵՐԸ

ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ ՏԵՍՈՒՈՐԵԱՆ
Բարձրաչնորհ Ս. Հայր

Այս վեցերորդ տարին է որ պատիւը կ'ունենամ Թարեա ազգ. վարժարանաց կրթական վիճակի տեսչական համաձայնութիւնին ընել՝ առաջի Ամեն. Սրբազնութեանդ որ, բարեհաճած է այս անգամ ալ, իբրեւ ատենապետ, իր հայրական բարձր հովանին ու նախագահութիւնը չնորհել դպրոցական սոյն պարզ հանդէսին։

Ներկայ 1906-907 տարեշրջանին մէջ՝ Թարեա ազգ. 4 վարժարանաց երկսեռ աշակերտներուն թիւն էր 835, հետեւեալ կերպով բաժնուած.

Խասեան վարժարան երկսեռ		450
Նարեկեան Մանկապարտէզ		210
Արշակեան	»	125
Լուսաւորչեան	»	50
		——
Համագումար		835

որոնց գրեթէ կէսէն աւելին գրիավարժ է։

Ներկայ տարեշրջանիս մէջ ալ՝ ուսմանց պաշտօնական ծրագիրը գրեթէ նոյնութեամբ գործադրեցաւ՝ ինչ ինչ անշնան բարեփոխութիւններով։ Իսկ տարեկան քննութիւնները տեղի ունեցան ըստ նրանգի Պատ. Ուսումն. Խորհրդոյ և իրմէ կարգուած յարդոյ քննիչներու ներկայութեան։ Տարեկան քննութեանց ընդհանուր արդիւնքը նպաստաւոր եղած է, որովհետեւ իւրաքանչիւր դասարանի երկսեռ աշակերտաց երեք քառորդէն աւելին յաղթած է կարգ փոխել։

Ինչպէս վեց տարիէ ի վեր կանոնաւորապէս, այս տարի ալ վարժարանս ունի 12 չրջանաւարտ և 7 չրջանաւարտուհի, որոնք տակաւին չաւարտակից վրայ են իրենց կանոնական քննութիւնները և կը սիրեմ յուսալ թէ՝ իրենց նախորդներուն յաջող բաղդին արժանանալով՝ պիտի պատկեն մեր և իրենց ծնողաց ակնկալութիւնները։

Թէպէտ, Ս. Հայր, ինքնին մեծ նշանակութիւն մը չունի, սակայն դիտելով որ, դպրոցական վարչութիւնը կրթական այս տեսակ հանդէսներու առիթ պէտք կը զգայ իրենց արտադրած հին ու նոր երկսեռ չրջանաւարտներու ամբողջական թիւը յիշատակել, ես ալ պարտք կը սեպեմ, կերպով մը օրէնքի կարգ անցած այդ սովորութեան համակերպիլ, մանաւանդ որ, այս տեսակէտով՝ Խասեան վարժարանը առաւելագոյն իրաւունք մըն ալ ունի, քանի որ պարզ չրջանաւարտներէ ի զատ, վեց տարիէ հետէ յաջորդաբար՝ մինչեւ ցարդ 31 աշակերտուհի արտադրած է և որոնց կէսէն աւելին ուսուցչութեամբ զբաղած է ու կը զբաղի թէ՛ մայրաքաղաքիս և թէ գաւառային ազգ. վարժարանաց մէջ։

Այսպէս, վերոյիշեալ 31 չրջանաւարտուհիներէն ութը օրիորդ, իբրեւ դաստիարակ-ուսուցչուհի, Խասեանի մէջ կը պաշտօնավարեն բաւական արդիւնաւոր կերպով և տակաւ ստանալով իրենց գործին փորձառութիւնը, մին՝ միւսներուն պաշտօնով Մինչ Ազիւրի Հոխիսիմեանց վարժարանը կը գտնուի, երկուքը՝ Ծակոր Նիկողոսեան վարժարանի մէջ, մէկը Բուզմլի Հիսարի ազգ. վարժարանը, ուրիշ մը՝ Էսքիշէհի ազգ. վարժարանին մէջ, մէկը՝ Մսպիւղի Ս. Ներսէսեան վարժարանը, գտնուելով ուրիշ մըն ալ՝ Ս. Փրկչեան ազգ. Որբանոցի մէջ, իսկ անցեալ տարուան լրացուցիչներէ մին ալ՝ Նարեկեան վարժարանի մէջ կը պաշտօնավարէ իրեւ օգնական մանկապարտէզպանուհի։ Այս չօշափելի օրինակներէն կը հետեւի թէ, ինչպէս ուրիշ առիթ ալ ըսած եմ, Բերայի Խասեան վարժարանը, անպաշտօն կերպով բայց գործնականապէս, այլեւայնց կեդրոնական կամ վարժապետանոցի դեր մըն ալ կը կատարէ։ Միայն թէ՝ ցաւալի է, Ս. Հայր, որ այս նպատակաւ Թաղային վարչութեան յանձն առած նիւթական զոհողութիւններէն քիչեր կ'ուզեն օգտուիլ, ցաւալի կ'ըսեմ, որովհետեւ մեր այս տարեան լրացուցիչ դասընթացքին 9 աշակերտուհի կը հետեւի, որոնց եօթը կոքզ Խազիւղցի են, մէկը Ասանացի, որ յատկապէս վարժուհիութեան պատրաստուելու նպատակաւ եկած է Պոլիս, այնպէս որ՝ բնիկ Բերայի բլլալով 6 աշակերտուհի հետեւած կ'ըլլան այս չրջանին։

Սակայն, թուձգոյն կամ չրջանաւարտ ըլլալիք կարգերու մէջ սակաւաթիւ երկսեռ աշակերտներ գտնուած ըլլալու ցաւալի պարագան՝ Խասեան վարժարանի ճակատագիրը չէ՛ միայն, քանի որ, տակաւին անցեալ չարթու, Թարեա մէջ այնչ ազգէ ցորկովթիկ և գիչերօթիկ տուաւարաթիւ աշակերտ պարտնակող վարժարան մը հաղիւ կրցաւ երեք չրջանաւարտ տալ։ Թարձակալ, մեր դրացի Զափիրեան վարժարանը որ, մայրաքաղաքիս յոյն հասարակութեան իգական սեռի կրթական բարձրագոյն հաստատութիւնն է, որ կը պարտնակէ գաւառացի ու տեղացի, ցորկեակ և գիչերօթիկ 440է աւելի աշակերտուհի, այս տարի 14 չրջանաւարտուհի միայն կրցաւ ունենալ։ Այս տխուր իրողութեան պատճառները քառնալը կարծուածէն աւելի գժուար է, որովհետեւ անհրաժեշտ է յաղթել նիւթական մեծամեծ դժուարութեանց և ընտանեկան արհամարհան նախապաշարմունքներու։

Ներեցէք, Ս. Հայր, որ այս առթիւ մի քանի պարագայ մը պարզեմ։ Բերայի նախկին Թաղ. Մորդոյ անդամ էֆէնտի մը, անցեալ չարթու, օրաթերթի մը մէջ հետաքրքրութեամբ կը հարցնէր թէ՝ «ո՞ւր են Խասեան չրջանաւարտները որոնք այս վարժարանիս սեմերէ մուտ ցուցին տարիներով»։ Եւ կ'աւելցնէ «Պէրպէրեան կը պարծէր իրաւամբ՝ իր վարժարանին չրջանաւարտից հրապարակին վրայ ունեցած դերքովը»։ Նախորդ թաղական-Հոգաբարձու էֆէնտիի մը այս տարօրինակ հարցումը մեծ զարմանք պատճառեց ինծի, որովհետեւ, նախ ինքը չի յիշեր թէ ո՞րոնք և քանի՞ հոգի եղած են իր պաշտօնավարութեան օրով և իրենց արժանիքովը հրապարակին վրայ փայլողները։ Իսկ չափազանց տարօրինակ գայ իր այն պահանջումը՝ երբ Խասեանի պէս Թաղային պարզ վարժարան մը բազդատութեան դնելով Պէրպէրեան երկրորդական վարժարանին հետ, համահաւասար և նմանօրինակ արդիւնք կ'ակնկալէ։ Զարմանալի չէ՞ սակայն։

Սակայն գոհացում տուած ըլլալու համար այս կարգի հետաքրքիրներու և ամէն անոնց՝ որոնք կը փափաքին վարժարանիս արդեանցը մասին գաղափար մը կազմել, կը փութամ յայտարարել թէ՝ վերջին վեց տարիներէ վեր, այսինքն 1900էն սկսեալ, մինչեւ ներկայ տարեշրջանը, Խասեան վարժարանը պատրաստած է 43 չրջանաւարտ և 75 չրջանաւարտուհի։ Ասոնցմէ երեսնէն մեծ մասը արհեստ գացած է, մէկ մասը՝ կեդրոնական վարժարան կը յաճախէ, ոմանք եւրոպական վարժարաններ մտած են, մին՝ Պ. Պօղոս Տէր Ներսէսեան, յաջողած է մանել Կայս. Լիսէյի Գ. դասարանը, ուրիշ մը, գաւառացի, տեղւոյն Իտաղի վարժարանին մէջ ուսուցիչ է, երկսեռ Արմաշի Դպրեվանքը կը գտնուին. մեր անցեալ տարուան չրջանաւարտներէն Պ. Աբրահամ Տէօքմէճեան և Պ. Ներսէս Սանասեան, կարզացան յաջող քննութեամբ մը անցեալ տարի մանել կայս. Բժշկական վարժարանը։ Մանաւանդ ուշադրութեան արժանի են, կարծեմ, մանաւանդ այս վերջին պարագաները, իբրեւ արդիւնք թաղային պարզ վարժարանի մը։

Շահեկան է, Ս. Հայր, այս թուումին մասնաւոր քիչ մըն ալ չարունակել, որովհետեւ լաւ կը յիշեմ թէ՝ տարիներ առաջ՝ կրթական այս տեսակ համախմբութեան մը մէջ, իբրեւ նախագահ, ձեր վերջաբանին մէջ իրաւամբ կը յայտարարէիք թէ՝ «պետական հանդէսները ամէն բանէ առաջ, տեսակ մը համարատուութիւններ են ուսանողին ու ուսուցչին և ուսանողին, ծնողաց և թաղական վարչութեանց փոխադարձ պատասխանատուութիւններուն տեսակէտով»։ Այս սկզբունքը ինծի առաջնորդ ունենալով՝ կը համարձակիմ թուել քանի մը կարեւոր պարագաներ մեր չրջանաւարտուհիներու մասին և ապացուցանել թէ արդեօք անոնք ալ կրցած են օգտուիլ իրենց ստացած նախկրթութենէն և թէ ի՞նչ կերպով փայլած են օտար վարժարաններու մէջ։ Նոյն օրինակները պիտի յիշեմ յաջորդ յանուններէ, որպէս զի երբեք տարակոյսի տեղի չմնայ և փափաքողը կարենայ ինքն ալ անձամբ տեսնել։

Այսպէս, մեր Բ. չրջանի (1904) լրացուցիչ դասընթացքի աւարտական աշակերտուհիներէ մին, Օր. Երերուզ Սիւզմէեան, ընտանեօք կը փոխադրուի Գաղատիա և կը փափաքի իր ուսումը և խոսելու վարժութիւնը կատարելագործելու համար՝ մանել տեղւոյն Սէօքաբէյ վարժարանը։ Մեծաւորուհին՝ յիշեալ Օր.ին ուսումնական կարողութիւնը քննելէ յետոյ՝ զարմանք կը հարցնէ թէ ինչ ընելու եկած է հոն, կարճ կապեմ, և նա՝ որ ուսանելու համար գացած էր, ուսուցչուհի կը կարգուի վարժարանին։

Մեր Ե. չրջանի (1901—1902) լրացուցիչ Ա. դասընթացքէն Օր. Սաթենիկ Բ. Ռէչեան, Բանկալթի Սէնդ-Լիսըի մայրապետներուն դպրոցը կ'երթայ։ Հոն ալ միեւնոյն արգիւնքը, այսինքն՝ մեծաւորուհին քննելով և անոնելով որ ներկայացող աշակերտուհւոյն ուսումնական կարողութեան համապատասխան կարգ չկայ, կը պարտաւորուի ամբողջ տարի մը գրական ճիւղերու մասին մասնաւոր դասեր աւանդել անոր։

Նոյն տարւոյ չրջանաւարտուհիներէն հետեւեալ օրիորդները՝ Աղաւնի Տ. Մեսրոպեան, Մանուչակ Երէցեան, Աբրուսեակ Դարպասեան և Սաթենիկ Դալիրեան, միչտ ֆրանսերէն բառերի սխրոյն, կը սկսին խասեանէ և կը սկսին յաճախել Ֆրանսական Գիմնազիան Բոյերու դպրոցը՝ օր. ամբողջ տարի մը իրենց տրբւածը վրայ տալէ յետոյ կը վերադառնան դարձեալ Խասեան վարժարան և տարի մըն ալ հետեւելով ու կրկնելով իրենց մտացածները, կ'ըլլան յանդգնութեամբ և մանաւանդ ճարտարութեամբ կը մասնաւոր վարեր գազանագրասը։

Օ՛թթօ իր պահանջած քաջալերիչն ունէր։

Բայց աւելի աչք խաբելու և բեմական յարդարանքի մէջ ճարտար էր։

Գազանագրասը դիւցազնական տեսարաններու կը փոխակերպէր իր նուագ վարանքներու խաղերը, չնորհիւ իր ճարպիկութեան, դիւրաթեքութեան, աչխուժութեան, իր չարժունիներուն զարմանալի ճկունութեան, մանաւանդ չնորհիւ իր հասիլ գեղեցկութեան, որոնք այդքերը կը դիւթէին և կը չլացնէին։

Այդ օրը, Բօլիւէի անմման չրջանակին մէջ, իր ձեռք բերած յաղողութիւնն այնքան մեծ եղաւ որ նոյն իսկ համբաւաւոր սուսերամարթիկները հաճոյք զգացին, որոնք հին Հռոմի կուռքերն էին։

Վայրագ խաղերու անանկան չունչը ոգեւորութեամբ արիւնալի յիչատակներով լեցուն այդ վիլատակ չէնքին մէջ, ներկայ նոր ամբոխին վրայէն անցաւ, սարսուռ պատճառեց ժանեակներուն, լիմոնիներուն և մետաքսէ մուսլիններուն կանանց, որոնք սեւածիր աչքեր ու չոր չրթունքներ ունէին։ Ատոնք ներարիաց քոյրերն էին Բօքէնեռու, Տօմբէքճեանեռու և Ցօսէֆինեանեռու, նուագ չլսիատուր։

(Շարունակելի)

ՅԱՆԻԷԼ ԼԸՋԻԻԷՕՐ

ԿՈՂՋ ՄԸ ԿԵԱՆՔԸ

ԵՐՐՈՐԴ ՄԱՍ

ՏԻԿԻՆ ԴԵՍՊԱՆՈՒՀԻՆ

Գ.

ԳԱՂԱՆԱԳՈՒՍՊԸ

—Ամէն, չատ ճարտար ոստիկան մը կրնաս ըլլալ դուն։

—Ֆօգա (ի՞նչ)...

—Հիմա ալ իտալերէն խօսելու ելեր ես։

—Մինակ այդ բառը գիտե՞ս։ Երբ քան մը կը հարցնեմ, երեսս կը նային տխմարօրէն ու կ'ըսեն հարցական չեչտով. «Ֆօգա՞», կ'ենթադրեմ որ այդ բառը կը նչանակէ. «ինչ բան է ատ»

—Ամէն, կը լսե՞ս, հարցուց Օթթօ յանկարծ ականջ դնելով աղմուկի մը։

—Ի՞նչ կայ, պարո՛ն։ Նուագախումբին համա՞ր կ'ըսէք։

—Ո՛չ... Հանդիսականները անհամբերութեան մատնուած են։

Ֆօլիզէի խորունկ կալորիներէն բարձրացած տարտամ չչուկ մը մինչեւ իրենց կը հասնէր։

Ծեռոյ գազանի ժանչիւներ լսուեցան, որոնց արձագանգը քանիցս կրկնուեցաւ այդ կամարներուն տակ, ուր չատ մը մանչիւններ պոռթկացած էին առեւօք։ Հազարաւոր կարճ աղեղներ, ազիւսի և քարի անքակտելի զանգուածներ, որոնք երբեմնի աղաղակները ըլլալ կը թուէին, երբ առիւծներու խումբեր կ'ոռնային իրենց կատաղի հոգեւարքին մէջ և կամ խաչերու վրայ կապուած զոհերը անհամբերութիւն կը ցուցնէին։

Դահաւեղին ծառայողները մէկը եկաւ ազդարարել Օթթօյի թէ վանդակները կը գտնուէին իրենց տեղը, ներկայացման ժամը չատոնց հնչած էր և թէ հանդիսականները չղագրգիռ անհամբերութիւն մը ցոյց կուտային։

—Դադանը ներս մտցուցո՛ր, հարցուց գազանագուսպը։

—Այո՛, պարոն, պատասխանեց ծառան։

Առիւծը, յետոյքին վրայ նստած՝ իր վանդակին ձողերուն դէմ, արհամարհոտ հաճոյակատարութեամբ կը դիմէր մարդոց այդ համախմբումը, որոնց աղաղակները կը պահանջէին որ քիմ ելլէ ինքզինքէ, թէեւ անհաճոյ անձնասորութիւն մը ըլլար։ Պրանէպուրկեան վէպերէն հագած մարդ մը մեծամտութիւն ունէր առիւծին հետ տեսակցելու իր գաւազանին ծայրն անցուած ու կարմրցուած երկաթի մը միջոցաւ։

Առիւծը տարտամօրէն կը խորհէր թէ երկաթէ ծայրը կարմրցած ըլլալու չէր, երբ այդ տեսակցութիւնը հրապարակաւ կը կատարուէր։ Բայց չէր համարձակեր մօտէն ապահովուիլ։

Այսպէս, երբ տէրը երեւան եկաւ, մեղմ անասունը նախընտրեց ոտքի ելլել քաղաքավարօրէն, յառաջակոմի թաթերը դնել պրանէպուրկեան տարազ կրող մարդուն ուսերուն վրայ քան թէ չչոփել կարմրցած կամ չկարմրցած երկաթածայրը։

Ցեռոյ, իր կենդանիի տարբական դիտակցութեան մէջ, առիւծը խորհելով թէ քանի չէին ծառայեր այդ պչրալի ձեւերը, ծանրօրէն փռուեցաւ գետինը, և իր երկայն ողնայարին վրայ ընդունեց Օթթօ Բէրքօվիցի մարմինը, որ այնքան հիացում կ'ազդէր հանդիսականներուն։

Դազանագուսպին աղաղ գլուխը քօսուեցաւ առիւծին ոչ նուազ աղաղ գլխուն։ Անտարակոյս Օթթոյի սև մազերը և առիւծին չեկ քաչերը հմայիչ տպաւորութիւն մը ձգեցին հանդիսականներուն վրայ, որոնք սկսան բուռն կերպով ծափահարել։

Սակայն ձեռք մը քաչեց առիւծին ականջը, որ չատ լաւ գիտէր ատոր ի՞նչ նչանակութիւն ունենալը։

Սակայն անդիտանալ ձեւացուց, ցուռկը դրած գեանին վրայ, դեղին աչքերը կիսափակ, չտեսնելու զարնելով այն կազկութիւնները զոր ընել տալ կ'ուզէին իրեն։

Նուաստացում մը կը նկատէր այդ բանը։

Բայց գազանագուսպը, վրան պատկած, կը չարունակէր նեղել առիւծը։

Կենդանին խորհեցաւ որ աւելի լաւ պիտի ըլլար ժամ առաջ կատարել ամէն բան, ընդունելու համար մեծ այն կոորը որ կը տրուէր ներկայացումէն յետոյ։

Ուստի չղագրգիռ հառաչով մը բացաւ անգին կլակը, և գազանագուսպը անոր մէջ մտցուց գլուխը մազերով գըլուխը։

Փաքը ձիւներ բարձրացան հանդիսականներու կարգերէն։

Կիներէն, գոյներէն նետած, կը դիտէին այդ դէմքը, որուն վրայ կ'երազէին, երբ գազանին սոսկալի ժանիքներուն մէջ կը գտնուէր։

Ի՛նչ վայրկեան...

Օթթօ գիտէր թէ ինչո՛ւ համար այդքան կը յուզուէին այդ զմայլելի հանդիսականուհիները։ Վտանգի մէջ եղող իր ճակտին նկատմամբ զգացուած բաբախուն տենչը կը խառնուէր առիւծին տամուկ չնչառութեան հետ, և գգուիլ կը դարձնէր զայն։

Երբ Օթթօ ոտքի ելաւ մէկ ոստումով, իր բարձր հասակը ցցելով, իրանին և սրունգներուն աքանչելի գծերը ի վեր հանելով, ասուիին մէջ սեղմուած, և իր ծանր ու մութ գոյն մազերը ցնցելով, իր կօչիկին ներքանին տակ —որ առիւծին կողին կրծած էր— զգաց թէ՛ կենդանիին վայրի միտք և թէ բոլոր աղաղ միտքերը այդ կիներուն, նուրբ, անուշաբոյր և սարսուռն։

Այդ կիները սիրայօժար պիտի նետուէին առիւծին տեղը, Օթթոյի կողմէ գգուանքներ ու խոչտանգումներ ընդունելու համար։

Ցեռոյ ուրջ առիւծներ ալ երեւան եկան։

Օթթոյի ամբողջ գոռացողը վանդակներուն մէջ տոգանցում մը ըրաւ։ Ի վերջոյ բոլոր գազանները հաւաքուեցան առջեւէն մեծ վանդակին մէջ, առանձին կամ խմբովին խաղեր կատարելէ յետոյ, յայտագրին համաձայն։

Հիանալի, լաւ մարզուած կենդանիներու հաւաքածոյ մըն էր առ, գրեթէ 1900էն սկսեալ, մինչեւ ներկայ տարեշրջանը, Խասեան վարժարանը պատրաստած է 43 չրջանաւարտ և 75 չրջանաւարտուհի։ Ասոնցմէ երեսնէն մեծ մասը արհեստ գացած է, մէկ մասը՝ կեդրոնական վարժարան կը յաճախէ, ոմանք եւրոպական վարժարաններ մտած են, մին՝ Պ. Պօղոս Տէր Ներսէսեան, յաջողած է մանել Կայս. Լիսէյի Գ. դասարանը, ուրիշ մը, գաւառացի, տեղւոյն Իտաղի վարժարանին մէջ ուսուցիչ է, երկսեռ Արմաշի Դպրեվանքը կը գտնուին. մեր անցեալ տարուան չրջանաւարտներէն Պ. Աբրահամ Տէօքմէճեան և Պ. Ներսէս Սանասեան, կարզացան յաջող քննութեամբ մը անցեալ տարի մանել կայս. Բժշկական վարժարանը։ Մանաւանդ ուշադրութեան արժանի են, կարծեմ, մանաւանդ այս վերջին պարագաները, իբրեւ արդիւնք թաղային պարզ վարժարանի մը։

*Շահեկան է, Ս. Հայր, այս թուումին մասնաւոր քիչ մըն ալ չարունակել, որովհետեւ լաւ կը յիշեմ թէ՝ տարիներ առաջ՝ կրթական այս տեսակ համախմբութեան մը մէջ, իբրեւ նախագահ, ձեր վերջաբանին մէջ իրաւամբ կը յայտարարէիք թէ՝ «պետ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՀԱՐՑԸ

Ինչպես հայտնի է, Ռուսաստանի հայ ժողովրդի հարցը ներկայացնելու համար Պետական Դումայի մեջ ստեղծվել է հատուկ հանձնաժողով, որի նախագահ է ընտրվել Ալեքսանդր Կոնովալովը։ Հանձնաժողովի անդամներ են ընտրվել Ա. Ա. Ռիտտիխը, Ա. Ա. Ռիտտիխը, Ա. Ա. Ռիտտիխը, Ա. Ա. Ռիտտիխը, Ա. Ա. Ռիտտիխը։

Հանձնաժողովի նախագահ Ալեքսանդր Կոնովալովը հայտարարել է, որ հանձնաժողովը պատրաստ է լսել հայ ժողովրդի ներկայացուցիչների բացատրությունները։

Հանձնաժողովի նիստերից մեկում ներկայացուցիչներ են հրավիրվել Ա. Ա. Ռիտտիխը, Ա. Ա. Ռիտտիխը, Ա. Ա. Ռիտտիխը։

Ա. Ա. Ռիտտիխը հայտարարել է, որ հայ ժողովրդի հարցը ներկայացնելու համար

ՊՐՈՑԵՆ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ ՀԱՅ ԱՌԱՔՆԱԿԱՆ ՏՈՒՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

ԱՄԻՍՈՍ, ՊՈՒՐՍԱ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՆԱՎԱՀԱՆԳՍՏՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

ՊՈՒՐՍԱ, 1902 թ.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱԽԱԲԱՆ ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՄԱՍԻՆ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ԿՐՕՆԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ԿՐԹԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ԿՐՕՆԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ
ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆԸ — Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ

ՊՐՈՑԵՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՈՒՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

ՊՈՒՐՍԱ
ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՄԵԱՆ ՈՐԴՈՅԻ ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՑ
1902

ՆԱԽԱԲԱՆ ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՄԱՍԻՆ

Ս. Ա. ՊԱՐՈՆԵԱՆ

Ի ՀԱՅՈՑ ՄԵԾ ԳԱՂԹԱՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՏՈՒՐՔԻՈՅ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ՏՐՎԵԼՈՎ, ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ԺՈՂՈՎԸ ՀՐԱՒԻՐԵՑ ԻՄ ՎՐԱՅ ԱՅՍ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ ՀԱՏՈՒԿ ԳԻՐՔ ՄԸ ԳՐԵԼ ԻՆՁ ԱՅՍ ՄԱՍԻՆ։ ԱՅՍ ԳԻՐՔԸ ՊԻՏԻ ՀԱՆԴԻՍԱՆԱՅ ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ ԼԻՆԻ ԱՄԲՈՂՋ ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ, ԱՆՈՐ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԿԱՐԳԻ ՄԱՍԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ ՄԸ ՏԱԼՈՎ, ԱՅՆՈՒՀԵՏԵՒ ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ, ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԿՐԹԱԿԱՆ, ԿՐՕՆԱԿԱՆ, ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆ ԵՒ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՆ ՄԱՍԻՆ ԱՌԱՆՁԻՆ ԳԼՈՒԽՆԵՐ ՄԸ ՆՎԻՐԵԼՈՎ։

ՆԱԽԱԲԱՆ

Ընդհանուր կարծիք մը կայ, որ հայ մամուլը ոչ միայն ազգային կեանքի արտայայտիչն է, այլ նաեւ ամենէն ճշգրիտ չափանիշը։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը մտածեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը մտածեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը կարդան հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը կարդան։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը գրեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը գրեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը հրատարակեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը հրատարակեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը վաճառեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը վաճառեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը գնեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը գնեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը ծախեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը ծախեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը պատրաստեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը պատրաստեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը ստանան հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը ստանան։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը տան հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը տան։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը վերցնեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը վերցնեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը դնեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը դնեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը հանեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը հանեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը խոթեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը խոթեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը կոխեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը կոխեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը ծեծեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը ծեծեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը սպանեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը սպանեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը մեռնին հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը մեռնին։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը ծնին հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը ծնին։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը սիրեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը սիրեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը ատեն հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը ատեն։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը հաւատան հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը հաւատան։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը կասկածին հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը կասկածին։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը վախնան հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը վախնան։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը յուսան հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը յուսան։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը հաւատան հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը հաւատան։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը կասկածին հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը կասկածին։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը վախնան հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը վախնան։ Ան կը ցուցնէ ոչ միայն ինչ կը յուսան հայերը, այլ նաեւ ինչպէս կը յուսան։

Ահա թէ ինչու հայ մամուլի պատմութիւնը կարեւոր է ոչ միայն հայերուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ ազգագրագէտներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի ազգագրագէտներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ պատմաբաններուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի պատմաբաններուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ հոգեբաններուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի հոգեբաններուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ սոցիոլոգներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի սոցիոլոգներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ տնտեսագէտներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի տնտեսագէտներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ քաղաքագէտներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի քաղաքագէտներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ իրաւագէտներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի իրաւագէտներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ կրթական գործիչներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի կրթական գործիչներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ մշակութային գործիչներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի մշակութային գործիչներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ հոգեւորականներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի հոգեւորականներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ ազգային գործիչներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի ազգային գործիչներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ քաղաքական գործիչներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի քաղաքական գործիչներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ հասարակական գործիչներուն համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի հասարակական գործիչներուն համար։ Ան կարեւոր է ոչ միայն հայ մարդկանց համար, այլ նաեւ ամբողջ աշխարհի մարդկանց համար։

Հայ մամուլը ծնած է 1794 թուականին, երբ Մովսէս Խորենացիի «Պատմութիւն Հայոց» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Ղեւոնդ Ալիշանի «Սիսական» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Գրիգոր Մագիստրոսի «Թղթեր» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Ստեփանոս Օրբէլեանի «Պատմութիւն Նահանգին Սիսական» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Կիրակոս Գանձակեցիի «Պատմութիւն Հայոց» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Վարդան Արեւելցիի «Պատմութիւն Հայոց» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Յովհաննէս Դրասխանակերտցիի «Պատմութիւն Հայոց» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Թովմա Արծրունիի «Պատմութիւն Հայոց» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Ստեփանոս Տարօնեցիի «Պատմութիւն Հայոց» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Ուխտանէս Եդեսացիի «Պատմութիւն Հայոց» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Ագաթանգեղոսի «Պատմութիւն Հայոց» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Փաւստոս Բուզանդի «Պատմութիւն Հայոց» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։ Ան ծնած է 1794 թուականին, երբ Մովսէս Խորենացիի «Պատմութիւն Հայոց» հին ձեռագրին մէկ օրինակը հասած է Վենետիկ եւ հետաքրքրուած մարդիկ սկսած են զայն կարդալ։

Հայ մամուլը ծնած է Վենետիկի մէջ, Մխիթարեան միաբանութեան կողմէ։ Ան

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՀԱՅԱՑԱԼԻՔԻ

ՀԱՐԱՎԱՏ ԿԱՊԻՏԱԼ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՀԱՅԱՑԱԼԻՔԻ

ՀԱՐԱՎԱՏ ԿԱՊԻՏԱԼ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹԻՒՆ

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՀԱՅԱՑԱԼԻՔԻ ՀԱՐԱՎԱՏ ԿԱՊԻՏԱԼԸ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹԻՒՆ

Ցանկ — 1896ի 5 % տոմ. փոխ. — 1896 — 1901 — 1905թ 4 % տոմ. փոխ. — 1901—1905թ 4 % տոմ. փոխ. — Ցանկ — Տուգանաւոր պարտատոմսերու ցանկ — Ցանկ — Ցանկ —